

1) Definujte pojem střední hodnota náhodné veličiny a aritmetický průměr. Vysvětlete rozdíl mezi nimi.

Střední hodnota

$$EV(x) = \sum_{i=1}^n p(x_i) x_i$$

where

$$x_i = \text{outcome } i$$

$$p(x_i) = \text{probability of outcome } i.$$

Aritmetický průměr

$$A = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n a_i = \frac{a_1 + a_2 + \dots + a_n}{n}$$

Aritmetický průměr je jednoduše průměrná hodnota ze všech hodnot, střední hodnota je průměrná hodnota náhodné veličiny zatížená pravděpodobností.

2) Uvažujte náhodný vektor X. Definujte kovarianční a korelační matici. Jaké mají tyto matice vlastnosti? K čemu se dají použít?

Kovarianční matice

$s_j^2 = (1/n) \sum_{i=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_j)^2$ is the **variance** of the j -th variable

$s_{jk} = (1/n) \sum_{i=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_j)(x_{ik} - \bar{x}_k)$ is the **covariance** between the j -th and k -th variables

$\bar{x}_j = (1/n) \sum_{i=1}^n x_{ij}$ is the mean of the j -th variable

$$\mathbf{S} = \begin{pmatrix} s_1^2 & s_{12} & s_{13} & \dots & s_{1p} \\ s_{21} & s_2^2 & s_{23} & \dots & s_{2p} \\ s_{31} & s_{32} & s_3^2 & \dots & s_{3p} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ s_{p1} & s_{p2} & s_{p3} & \dots & s_p^2 \end{pmatrix}$$

- symetrická a pozitivně semidefinitní
- využití v PCA k nalezení optimální báze prostoru nižší dimenze

Korelační matice

$$r_{jk} = \frac{s_{jk}}{s_j s_k} = \frac{\sum_{i=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_j)(x_{ik} - \bar{x}_k)}{\sqrt{\sum_{i=1}^n (x_{ij} - \bar{x}_j)^2} \sqrt{\sum_{i=1}^n (x_{ik} - \bar{x}_k)^2}}$$

$$\mathbf{R} = \begin{pmatrix} 1 & r_{12} & r_{13} & \dots & r_{1p} \\ r_{21} & 1 & r_{23} & \dots & r_{2p} \\ r_{31} & r_{32} & 1 & \dots & r_{3p} \\ \vdots & \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ r_{p1} & r_{p2} & r_{p3} & \dots & 1 \end{pmatrix}$$

- symetrická a pozitivně semidefinitní
- korelace je "normovaná kovariance"

3) Co je to distribuční funkce? Co je to kvantil a kvantilová funkce? Co je to funkce pravděpodobnostní hustoty? Definujte pojmy formálně a uveďte jaký je mezi nimi vztah.

- distr funkce je funkce $F(x) = P[X \leq a]$ .... udává pravděpodobnost, že je hodnota NV je menší než nějaká zadaná hodnota 'a'
  - zleva spojitá, neklesající, limity v 0, 1, ...
  - pokud je NV spojitá s hustotou f , tak platí $F(x) = \int_{-\infty}^x f(t) dt$ od $-\infty$ do x

- kvantilová funkce je inverzní distribuční funkce - $x = F^{-1}(y)$
- pokud je distribuce rostoucí, tak lze psát jako $Q(p) = F^{-1}(p)$
- udává, pro jaké x bude výsledek náhodného pokusu s pravděpodobností y menší nebo roven x (opak distribuční - ta udává, s jakou pravděpodobností bude $x <$ nějaká hodnota)
- **kvantil** = čísla, které dělí statistické soubory na stejně velké části (median, kvartil, kvintil, decil, blabla)
  - kvantilová funkce dostane na vstupu $\alpha < 0,1 >$ a produkuje α -kvantil - to je číslo takové, že $\alpha\%$ dat je menších a $1-\alpha\%$ dat je větších
  - $P(x < q(p)) = p$

fce hustoty - pokud $f(x)$ je hustota pravděpodobnosti NV z intervalu $\langle a, b \rangle$, tak hustota

4) Vysvětlete vlastními slovy význam p-hodnoty statistického testu. Jaký je výklad hladiny významnosti α ? Předpokládejte, že p-hodnota nějakého testu je 0.045? Jaka je pravděpodobnost, že nulová hypotéza tohoto testu neplatí? Jak to souvisí s α ?

p-hodnota je nejmenší hodnota hladiny významnosti, kdy ještě můžeme zamítnout nulovou hypotézu. Hladiny významnosti α nám určuje s jakou pravděpodobností zamítáme nulovou hypotézu pokud je pravdivá.

5) Vysvětlete pojem interval spolehlivosti (confidence interval). Co nejpřesněji popište, jak byste spočítal/a 99% interval spolehlivosti odhadu střední hodnoty normálního rozdělení z maleho vzorku velikosti n .

Interval spolehlivosti nám dává nějaký rozsah hodnot, kde se nejspíše nachází neznámý populační parametr.

Úroveň C intervalu spolehlivosti (typicky 0.90, 0.95, 0.99) nám dává pravděpodobnost s jakou je v tomto intervalu skutečná hodnota nějakého parametru, který se snažíme zjistit. (Typicky třeba aritmetický průměr populace.)

Example:

Suppose a student measuring the boiling temperature of a certain liquid observes the readings (in degrees Celsius) 102.5, 101.7, 103.1, 100.9, 100.5, and 102.2 on 6 different samples of the liquid. He calculates the sample mean to be 101.82. If he knows that the standard deviation for this procedure is 1.2 degrees, what is the confidence interval for the population mean at a 95% confidence level? In other words, the student wishes to estimate the true mean boiling temperature of the liquid using the results of his measurements. If the measurements follow a normal distribution, then the sample mean will

have the distribution $N(\bar{x}, \frac{\sigma}{\sqrt{n}})$. Since the sample size is 6, the standard deviation of the sample mean is equal to $1.2/\sqrt{6} = 0.49$.

The critical value for a 95% confidence interval is 1.96, where $(1-0.95)/2 = 0.025$. A 95% confidence interval for the unknown mean μ is $((101.82 - (1.96 \cdot 0.49)), (101.82 + (1.96 \cdot 0.49))) = (101.82 - 0.96, 101.82 + 0.96) = (100.86, 102.78)$.

As the level of confidence decreases, the size of the corresponding interval will decrease. Suppose the student was interested in a 90% confidence interval for the boiling temperature. In this case, $C = 0.90$, and $(1-C)/2 = 0.05$. The critical value z^* for this level is equal to 1.645, so the 90% confidence interval is $((101.82 - (1.645 \cdot 0.49)), (101.82 + (1.645 \cdot 0.49))) = (101.82 - 0.81, 101.82 + 0.81) = (101.01, 102.63)$

6) Vysvětlete význam pojmu chyba prvního druhu a chyba druhého druhu používaných k popsání konkrétních chyb v procesu testování statistických hypotéz. Vysvětlete jak spolu tyto chyby souvisí. Popište, jak se da výskyt těchto chyb ovlivnit.

Type 1: Zamítnutí nulové hypotézy, i když je pravdivá.

- Šance erroru prvního typu je úroveň významnosti a značí se α . (Nazývá se také α level). Typicky je nastaven na 0.05

Type 2: Nezamítnutí nulové hypotézy, i když není pravdivá.

- Šance erroru druhého stupně se značí β .
- Vztahuje se k síle testu, kde síla testu je $1-\beta$

Table of error types		Null hypothesis (H_0) is	
		True	False
Decision About Null Hypothesis (H_0)	Fail to reject	Correct inference (True Negative) (Probability = $1 - \alpha$)	Type II error (False Negative) (Probability = β)
	Reject	Type I error (False Positive) (Probability = α)	Correct inference (True Positive) (Probability = $1 - \beta$)

- Většinou jdou oba erroru ruku v ruce. Když jeden zmenšíme tak šance druhého se zvětší.

7) Formulujte centralni limitni vetu. Kde se dá využít?

8) Motivujte zavedení Studentova t-rozdělení. Ke kterému rozdělení se t-rozdělení asymptoticky blíží s rostoucím počtem stupňů volnosti? Vysvetlete za jakých okolností a jak se od tohoto rozdělení odlišuje. K čemu se používá?

Motivací pro jeho zavedení je zavedení je to, že v realitě nemáme vždy dostatečně velký počet vzorků a nebo nevíme přesně standardní odchylku populace. To je se projevuje na t-rozdělení tak, že je kratší a má tlustší konce než normální rozdělení.

Čím více máme vzorků (stupňů volnosti), tím víc se podobá normálnímu rozdělení. Pro dostatečně velký počet vzorků jsou prakticky identické.

Používá se pro zjištění zda přijmout nebo zamítnout nulovou hypotézu.

9) Definujte věrohodnostní funkci (likelihood). K čemu se používá metoda maximální věrohodnosti? Pojmenujte alespoň dvě metody, které se k maximalizaci věrohodnosti používají. Vysvetlete, proč se často používá logaritmus věrohodnosti. Jak se dá věrohodnosti využít při testování statistických hypotéz?

Věrohodnostní funkce popisuje vztah parametrů rozdělení a dat. Pro náhodnou veličinu, která má hustotu f a parametr q je věrohodnostní funkce $L(q|x) = f_q(x)$.

Metoda maximální věrohodnosti se používá k nalezení modelu, který nejvíce odpovídá pozorovaným datům. Protože se na pravé straně výpočtu objeví součin (jeden člen pro každý datový bod), celá rovnice se obvykle zlogaritmuje. Tím se součin převede na příjemnější součet, a v případě normálního rozdělení se hezky upraví exponenty.

Použití: lineární regrese, polynomiální regrese

10) Formalne definujte multivariátní normální rozdělení. Kolik parametru budeme obecně potřebovat pro popis tohoto rozdělení v d dimenzích? Lze počet těchto parametru nějak omezit? Jaké důsledky toto omezení může mít? \

tak, to rozdělení je popsáno vektorem středních hodnot (rozměru d pro d -rozměrný rozdělení), a kovarianční maticí velikosti $d \times d$

pro vektor středních hodnot potřebuješ znát d parametrů (střední hodnoty jednotlivých dimenzí)

pro kovarianční matici ale nepotřebuješ všech $d \times d$ parametrů, protože je symetrická

stačí (napůl tip, radši si to někde ověř) $d(d+1)/2$ parametrů

takže dohromady by to mělo být $d + d(d+1)/2$ parametrů k popisu

počet parametrů lze omezit, jinak by se neptali :D

to co sem popsal tady je nejobecnější formulace, jinak se uvažují 2 způsoby zjednodušení

první je že tu kovarianční matici uvažuješ jenom diagonální, tzn necháš si z ní rozptyly na diagonále, ale nestaráš se o kovariance mimo diagonálu pak potřebuješ pro popis jenom d (za střední hodnotu) + d (za diagonálu kovariance) parametrů

důsledek je že nejsi schopný modelovat korelace mezi jednotlivými složkami toho náhodného vektoru

ale plus je úspora paměti (stačí uložit diagonálu), a že neodhaduješ tolik parametrů (už jenom lineární počet místo kvadrátu), takže se ten gaussian naučíš z méně dat

druhý zjednodušení je ještě brutálnější, uvažuješ kovarianční matici tvar $s \cdot I$, kde s by měla být sigma na druhou, ale nechce se mi to psát, a I je d -rozměrná jednotková matice

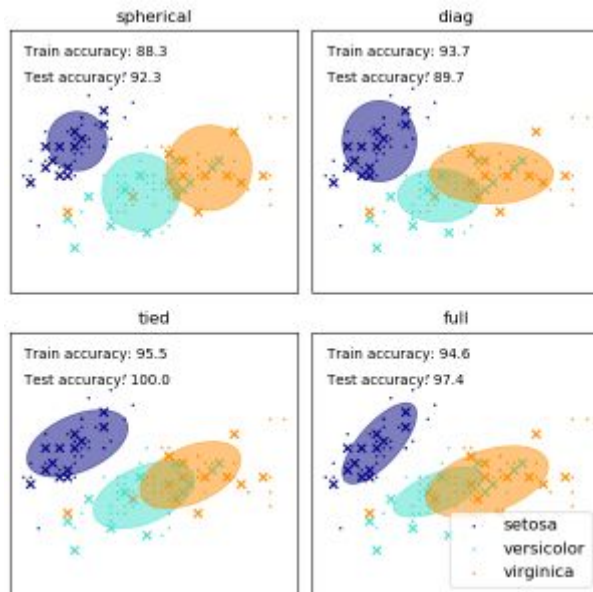
tím říkáš že nejenom že sereš na kovariance, ale dokonce i sereš na různý rozptyly těch souřadnic, a modeluješ jedinej společnej rozptyl (to číslo s) všech souřadnic dohromady

a pro popis pak stačí jenom d (za střední hodnotu) + 1 (za to číslo s) parametrů

-----

ilustrace:

https://scikit-learn.org/stable/_images/sphx_glr_plot_gmm_covariances_001.png

na ten graf "tied" kašli, to je mimo to co tu řešíme

tohle je pohled zeshora na 2D gaussian, ty kruhy/elipsy jsou místa s nejvyšší hustotou pravděpodobnosti

respektive 3 gaussiany na každém obrázku, ale to je fuk

řekněme ten tmavě modřej

gaussovský data ležej v ellipsoidu (to se dá ukázat s nějakou analytickou geometrií, nechme), jehož speciálním případem je koule

ten graf "spherical" je ten případ s maticí typu $s \cdot I$, kde uvažuješ stejný rozptyl všech souřadnic -- proto je to kruh, rozptyl ve obou souřadnicích (nahoru-dolu, doleva-doprava) je stejný

graf "diag" je to předchozí zjednodušení -- diagonální matice, ale diagonální prvky jsou různé; přidals tam možnost aby každé směry měl vlastní rozptyl (tady 2 směry), ale pořád žádný kovariance -- proto je to elipsa, ačkoli je to vidět jen na tom žlutém Gaussovi

graf "full" je ten nejobecnější případ plný matice, umožníš ještě kovariance -- interakce mezi těma souřadnicema, takže se ta elipsa může natáčet

tim že se natočí mezi dvě osy tak spolu ty dva směry korelujou

zdůrazňuju že na každém grafu jsou 3 gausy, jedno vícerozměrný rozdělení === jeden kruh/elipsa

11) Definujte alespoň dvě často používaná rozdělení diskrétní náhodné veličiny. Pojmenujte jejich parametry. Na příkladech naznačte, kdy se tato rozdělení dají využít.

Bernoulli rozdělení - hodnota 1 má pravděpodobnost p , hodnota 0 má pravděpodobnost $1-p$
Binomické rozdělení - n - počet opakování

12) Vysvětlete rozdíl mezi parametrickým a neparametrickým statistickým testem. Pojmenujte základní výhody a nevýhody obou přístupů. Jmenujte alespoň jeden parametrický a jeden neparametrický test.

Parametrický test předpokládá nějaký vzhled a parametry rozdělení populace ze kterého jsme vzali vzorek, typicky normální rozdělení. Neparametrický nic nepředpokládá o rozdělení populace.

Výhodou parametrického testu je, že má větší sílu, ale pokud se naše předpoklady rozdělení liší od pravdy moc, mohou jeho výsledky vést na špatné závěry. Neparametrický test nemá takovou sílu a jejich výsledky je těžší interpretovat, jelikož využívají rankování dat a ne data samotná. Sílou testu se bere jestli nám test řekne, že dvě proměnné mají nějaký vztah, když ho opravdu mají. Test se slabou silou nám nic říct nemusí.

Příklad: parametrický -> two sample t-test, neparametrický -> Wilcoxon rank-sum test

13) K následující statistické úloze přiřadte vhodný test. Bylo testováno 11 automobilů určité značky.

Ověřte, zda se jejich prave a levo přední pneumatiky ojízde srovnatelně. (Předpokládejte, že ojetí pneumatik [mm] má normální rozdělení. Z následujících testů vyberte ten nejlepší, svou volbu vysvětlete (dvouvýběrový t-test, Friedmanův test, jednovýběrový t-test, jednovýběrový Wilcoxonův test, test o parametru alternativního rozdělení, test o rozptylu normálního rozdělení, párový t-test). Co by se stalo pokud byste použili druhý nejlepší test z daného seznamu?

tady máš jakoby 2 populace - vzorek levoje pneumatiky, a vzorek praveje pneumatiky, takže potřebuješ dvouvýběrový test
a nebo párový

párový se tady hodí víc

obecně párový test použiješ pokud na 1 individuálově měříš 2 věci, a zajímá tě jestli se liší